

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure
popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Glasiló koroških Slovencev.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravištvó lista „Mir“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 h od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXV.

Celovec, 7. januarja 1916.

Št. 1.

Hudi boji v vzhodni Galiciji.

Bitka ob Besarabski meji se nadaljuje z ravno isto besnostjo, kekor se je začela. Boji so se pa razširili še naprej ob spodnji in srednji Strypi, kjer so bili najhujši. Severnovzhodno od Bučača so začele delovati ruske artiljerijske mase. Potem je prešel sovražnik k napadu. Njegovi oddelki so prodrli mestoma štirikrat do petkrat do naših žičnih ovir, pa ti napadi so se vsled strahovitega učinka našega streljanja vedno in povsod izjalovili. Ponoči se je umaknil sovražnik v svoje 600 do 1000 korakov oddaljeno lastno postojanko, pustivši stotine mrtvih in težko ranjenih.

Ista usoda je zadela tudi ruske napade v Jaslovicah južno od Bučača in pri Ušiječku ob Dnjestru.

Postojanke armade generala grofa Bothmerja ob zgornji Strypi in armadna skupina Böhm-Ermolijeva ob Ikvi so bile od sovražne artiljerije obstreljevane. Pri armadi nadvojvode Jožefa Ferdinanda je bil en ruski bataljon razkropljen, ki je hotel prodirati južno od Berestijan. Pri Čartorijsku so nemške in avstro-ogrske čete z uspehom napadle sovražne predstraže.

Dne 2. t. m. je sovražnik obnovil svoje hude napade ob Besarabski meji in se je besen boj vršil ves dan. Sovražnik je za vsako ceno hotel prodreti naše črte pri Toporevcah. Vsi ti poizkusi so se ob hrabri vztrajnosti naših vrlih čet ponesrečili.

Med Prutom in Dnjestrom je sovražnik poslal v boj en močen armadni zbor, da bi prodrli naše vrste. Naše čete so se noč in dan morale boriti, da so te napade odbile. Sovražnik poizkuša s poizvedovanjem na celi fronti, iz česar bi se dalo sklepati, da se tudi na drugih krajih pripravlja za napad.

Odbiti napadi Črnogorcev.

V Črnigori stojijo naše čete na severnem bregu Tare, severno od Beran in vzhodno od

Plav v utrjenih postojankah, kjer vse sunke srsbsko-črnogorskih čet krvavo odbijajo. O obstreljevanju črnogorskih baterij na Lovčenu govoré dosedaj le poročila iz Cetinja. Pri Mojkovcu je bil črnogorski oddelek, ki se je podal na severni breg Tare, pognan v beg.

Italijansko bojišče.

Dne 31. decembra 1915 je italijanska težka artiljerija vnovič obstreljevala Naborjet in Ovčjovas. Ponoči so Italijani posebno živahno streljali na Col di Lana. Sicer se položaj na italijanskem bojišču neizpremenjen.

Vojna na morju.

Dunaj, 30. decembra. Uradno se poroča: Brodovje 5 rušilcev in križarka „Helgoland“ je 29. t. m. zjutraj uničilo francoski podmorski čoln „Monge“, ujelo je drugega častnika in 15 mož, nato v pristanišču Drač potopilo nek parnik in neko jadrnico z ognjem iz topov in prisililo več baterij na suhem, da so morale utihniti. Na mine sta zadela medtem dva rušilca, „Lika“ se je potopila „Triglav“ je težko poškodovan. Večina moštva je rešena. „Triglav“ je vleklo naše brodovje, a čez nekaj ur smo ga morali potopiti, ker je več premočenih sovražnih križark in rušilcev grozilo umikanju celega brodovja. Naše brodovje se je vrnilo v svoje opiralno pristanišče. Med sovražnimi ladjami smo jasno spoznali le angleške križarke vrste Bristol in Falmouth in francoske rušilce vrste Boucher.

Poveljstvo mornarice.

Soninova obljuba Srbiji prazen nič.

„Vossische Ztg.“ poroča iz Aten: Srbskih čet, 75.000 mož, ki stojé pri Skadru in Elbasanu, najbrž ne bodo več mogli prepeljati v Solun. Glavno oviro napravlja navzočnost nekega

brodovja, ki otežkočuje tudi preživljanje Srbov. Laško brodovje, ki je prevzelo nadzorstvo Jadranskega morja, se nahaja zdaj pri taborih in izvaja le kratke vožnje na epirsko obrežje.

„Südslavische Korrespondenz“ pa poroča iz Aten z dne 28. decembra: Med Srbi, ki jih je tu v velikem številu, so povzročila poročila došlih srbskih častnikov veliko razburjenje. Častniki namreč pripovedujejo, da je izostal dovoz živil in da so vsled tega srbske čete v nevarnosti in obupnem položaju. Grozi jim lakota. Odgovornost za ta strašen položaj imajo Italijani, ker niso držali svoje obljube, da bodo poslali srbskim četam živila.

Iz teh poročil je posneti, da tudi laška mornarica ni kaj boljša, kakor je laška infanterija. Naša podjetna mornarica se je že večkrat pokazala ob italijanskem obrežju in v albanskem vodovju, pa velike in moderne italijanske bojne ladje se niso prikazale. Znano je, da je laška mornarica močnejša kakor naša, in vendar se niti ne upa oskrbovati v Albaniji stoječo srbsko armado z živili in je prepustila angleškim in francoskim bojnim ladjam stražo ob albanskem obrežju. Soninova obljuba v italijanski zbornici, da bo Italija oskrbovala srbsko armado, je ostala prazna. Bog ve, kaj so Srbi pričakovali od Italije, ko je zunanji minister izrekel v zbornici te-le visokozveneče besede: „Danes išče srbska armada izhod do morja in Italija ne gledé na hvalevredna prizadevanja v Solunu izkrcane angleške in francoske armade ne more za prestrašeni klic, prihajajoč preko Adrije, ostati neobčutna. Zato bomo kar najhitreje storili, kar le moremo, da ponesemo armadi kralja Petra pomoč, s tem da ob enem zavezniki zagotovimo njeno oskrbovanje in oboroževanje in olajšamo njeno zbiranje za trenotek protiudarca.“ Danes tudi že Srbi okušajo, koliko da je vredno zavezníštvo in prijateljstvo Italije. Po tej vojski Italija ne bo uživala samo nobenega

Podlistek.

Božja pot Device Marije v Trnju pri Železni Kapli na Koroškem.

(Dalje.)

Do Dev. Marije v Trnju je imelo ljudstvo od nekdaj veliko zaupanje in ljubezen. Od daleč so hodili sem na božjo pot v tolikem številu, da je na pr. koncem prejšnjega stoletja na binkoštni praznik bilo 7000 ljudi pri sv. obhajilu. — V Kapli je bilo zaradi tega vedno štiri do pet duhovnikov. Tudi sosedni župniki so hodili pomagat.

25 votivnih (zaobljubljenih) podob iz prejšnjega stoletja, ki visijo na stenah, nam priča, kako so bili ljudje v različnih potrebah na priprošnjo Dev. Marije v Trnju uslišani.

Tudi v dejanju je verno ljudstvo svojo ljubezen do Matere božje v Trnju kazalo s tem, da je cerkvi darovalo različna posestva. Grof Rosenberg je podaril l. 1654. sedanji „Čebrov“ gozd in travnik; kmet Trobej travnik nad cerkvijo; And. Keffer l. 1691. sedanjo „Kompoševo ravnino“ itd. Tako je cerkev pridobila blizu vsa posestva, travnike in gozdove na severni strani Železne Kaple. Ta posestva je dala cerkev Kapelčanom v najem proti poklonu. Najemnik je imel posestvo do smrti, in zato plačal nizko svoto po 3 gld. do 4 gld. za celo življenje. Sčasoma pa tudi tega niso več hoteli plačevati in so si takorekoč vsa ona posestva kot last prisvojili. Prišlo je do tožbe med tedanjim kapelskim magistratom t. j. občino in cerkveno oblastjo. Določiti je torej bilo treba,

kdo je pravi posestnik. Dne 5. sept. l. 1842. so končno odločili, da posestva ohranijo najemniki, zato pa bode občina plačala cerkvi odškodnino in sicer po raznih modifikacijah (uredbah) 401 gld., 705 gld. 25 kr. ali 832 gld. 15 kr., pa do zdaj še te svote ni plačala in je tudi ne bo.

Na vzhodni strani stoji na pokopališču hišica, katero zdaj rabijo za mrtvašnico. V preteklem stoletju so v njej stanovali puščavniki. Sezidal jo je z lastno roko puščavnik Kristijan Miller, dal l. 1730. pisarju Petru Debatti za 168 gld. Ta jo je pa podaril cerkvi Marije Device v Trnju z določilom, da bi zato pred čudodelno podobo Matere božje gorela večna luč.

Njegov naslednik v celici je bil Matija Dobnikar, ki je bil l. 1730. v Rimu sprejet med puščavnike; kmalu potem je ponovil svoje obljube v Celovcu in prišel l. 1731. za puščavnika k Dev. Mariji v Trnju. Tukaj je živel do svoje smrti l. 1780., torej blizu 50 let. Živel je od dela lastnih rok, izrezaval križe (razpela) in delal matematične instrumente (orodje). Skoraj gotovo je, da je poučeval tudi otroke v branju in pisanju, ker je v l. 1777. poklical med drugimi tudi enega učitelja in enega duhovnika od Dev. Marije v Trnju v Velikovec, da se na tamošnji mestni šoli izvežbata v novi učni metodi (načinu). Iz hvaležnosti zato sporočuje v svoji oporoki normalni šoli v Celovcu 1 gld.

Od l. 1780. do 1790. je vladal cesar Jožef II. Ta cesar je bil za blagor svojih narodov prav vnet, pa v cerkvenem oziru svobodomiselni duh tistega časa je cesarja že v mladosti omamil, in tedanji modrijani in prostomisleci so ga v tem

njegovem verskem prepričanju še bolj utrdili. Smatral je za dobro, da nekatere navade v cerkvi odpravi. Med drugim je hotel odstraniti tudi božja pota, češ da naj ljudstvo ostaja doma pri delu in ne trati zatega časa po božjih potih.

Tudi naši romarski cerkvi so pretili hudi časi. L. 1785. pride iz Celovca od vlade povelje na tukajšnjega župnika Valentina Prunerja, da mora v romarski cerkvi v Trnju odstraniti vse votivne table, kakor tudi oblačilo, s katerim je oblečena čudodelna podoba Matere božje. Župnik je sicer ubogal vlado, ali s tem se je zelo zameril ljudem. Ljudstvo je napadlo župnika v župnišču, ga imenovalo „luteranca“ in „krivoverca“, mežnarju pa je vzelo cerkvene ključe in zopet razobesilo votivne podobe in obleklo Mariji obleko. Tri dni je potem čakalo pri romarski cerkvi oboroženo z raznim orodjem, pripravljeno braniti Mater božjo. Po dveh letih, ko se je hrup komaj malo polegel, dobi župnik zopet tisto povelje. Župnik se opravičuje, da se tega povelja ne upa izvesti, ker pride v smrtno nevarnost, izgubi ljubezen svojih faranov in si nakoplje sovraštvo; ljudstvo bi mu tudi ne hotelo več dajati nabire (kolekture); bati se je tudi upora. Sklicevaje se na ponesrečeno poizkušnjo pred dvema letoma vloži prošnjo, da bi vlada pripustila, da ostane kip Device Marije oblečen, ker kip ni popolnoma dodelan, oltar pa je že jako star; le lep oblačila Matere božje ga še krasijo in tako pospešujejo pobožnost in zaupanje do Marije. Tudi kake krive vere ali malikovanja se ni bati, ker je ljudstvo v tem dobro poučeno. S to prošnjo pa se je župnik gospodom v Celovcu (vladi) hudo zameril. (Konec sledi.)

spoštovanja, ampak tudi njen dosednji ugled bo silno padel. Kaj vse je stavila na Italijo četvero-zveza. In sedaj? Giolitti je moral Italijo in italijanstvo dobro poznati, da je tako svaril svoje rojake, naj ne začnejo z Avstrijo vojske.

Če bodele torej Francija in Angleška hoteli spraviti srbske čete iz Albanije v Solun, jih boste morale že sami prevažati.

Angleška križarka se je potopila.

„Kölnische Ztg.“ poroča s holandske meje 31. decembra: V Londonu se uradno naznanja: Včeraj se je v Le Havru potopila angleška oklopna križarka „Natal“ vsled notranje eksplozije. Od posadke je bilo rešenih 400 mož.

(„Natal“ je bila zgrajena l. 1905, je vsebovala 13.750 ton in imela 704 moše posadke.)

Sodelovanje Bolgarov na drugih bojiščih.

Pogovor z bolgarskim generalisimom.

Bolgarski generalisimus Jekov se je nasproti poročevalcu „Berliner Tageblatt“, dr. Ledererju, na njegovo vprašanje: Ali bi se bolgarske čete v slučaju potrebe udeležile ofenzive na zapadu? izrazil tako-le:

Ne verjamem, da bi se ta potreba pokazala, Nemčija in Avstro-Ogrska ste dovolj močni, da odbijete take napade ali omenjeno odločitev iz lastne moči poiščete. Tudi še imamo Bolgari svojo nalogo na Balkanu dovršiti. Nočem pa reči, da bi ne bili v to pripravljeni, če bi nastala potreba, da bi morale bolgarske čete sodelovati na drugih bojiščih kakor na Balkanu.

Kakor veste, je nadaljeval Jekov, sem se v Paračinu srečal z načelnikom nemškega generalnega štaba von Falkenhaynom in sem imel daljšo konferenco z Mackensenom in sem dobil pri tem srečanju najboljši utis. General-feldmaršal Mackensen je za me jeklena volja za zmago, Falkenhayn pa posebljenost hitrega pojmovanja in lahkogibnega duha.

Pogovor se je nato sukal o možnosti miru. Jekov je rekel: Danes še ne vidim nobene možnosti za mir. Angleška je brez dvoma moč, ki obvladuje svoje zaveznike z grožnjami. Pa mi, Nemčija, Avstro-Ogrska in Turčija smemo čas mirovnih pogajanj mirno in z zaupanjem pričakovati. Tudi mi še nismo iz svojega tula izstrelili zadnje pušice.

Raznoterosti iz vojne.

Francoski vojni minister za nadaljevanje vojne.

Pariz, 28. dec. V razpravi o vpoklicu letnika 1917 je posegel v debato tudi vojni minister Gallieni in imenoval vpoklic letnika 1917 le odredbo iz previdnosti. Svoj govor je sklenil: Francoska, ki je pred 18 meseci hotela mir, hoče danes vojsko z vso močjo svoje volje in vporablja v to vse svoje pripomočke. Kdor izpregovori besedo „mir“, se ga smatra za slabega državljana. Letnik 1917 bo šel ven in ljudstvo spremlja s svojimi željami mlade ljudi, ki jih bomo pripravili za veliki boj, ki bo šele končan, ko bo mogla Francoska v soglasju s svojimi zavezniki reči: Tu obstojim; tudi jaz imam, kar sem hotela, in začnem zopet svoje mirovno delovanje. (Splošno odobravanje.)

Iz enega člana obstoječi zakonski načrt je bil nato sprejet in napravljen sklep, da se govor vojnega ministra javno nabije.

Strahote srbskega umikanja.

Dopisnik „Daily News“ v Chikagu, Louis Edgar Browne, kateri se je udeležil srbskega umikanja iz Prizrena v Skader, je prepustil na svojem potu skozi Rim laškemu listu „Tribuna“ sledeče poročilo, da je ponatisne. V prevodu se glasi: „Kakor znano, se je umikala srbska armada po treh potih pred napredujočimi armadami osrednjih sil. Njih napredovanje se je vršilo s tako naglico, da niso mogli Srbi kriti svojega umikanja, posebno vsled prodiranja Avstrijcev v Črnogorjo, kateri so, potem ko so zasedli Jakovico, obkolili Peč, tako da se je moglo po tej cesti rešiti le tri tisoč Srbov. Drugo pot, ki vodi proti Dibri, so zaprli Albanci in bolgarski četaši, kateri so bili oboroženi z gorskimi topovi. Samo ozemlje Lumkolosa je ostalo prosto umikanju 70.000 mož. To ozemlje ob Drini je pa tako ozko, da morejo skozi 17 milj korakati le trije mošeje v eni vrsti. Tako je napravila ta bežeča vojska vtis brezkončne več milj dolge kače.

Po preteku petih dni je bolgarsko topništvo doseglo tudi vhod v to ozko ozemlje in mnogo beguncev je bilo ustreljenih. Pet dni je divjal peklenški topniški ogenj nad Srbi, ki se niso upirali, ampak so poskušali kakor ovce bežati pred projektilnim dežjem. V tej zmešnjavi so ujeli Bolgari 46.000 mož.“

Joffre vrhovni poveljnik v Macedoniji.

Solun. Francoski generalni štab v Solunu uradno obvešča: Čete štirispornazuma pričenjajo v Macedoniji zopet prodirati. Ofenziva se ne izvede le za obrambo, marveč po velikem vojnem načrtu, ki so ga izdelali voditelji v londonskem vojnem svetu. Vojaški krogi sodijo, da bo vodil Joffre sam operacije v Macedoniji. V Solunu tudi pričakujejo ostankov srbske vojske. Takoj, ko pridejo, jih pošljejo v bojno črto. General Castelnau je izjavil v vojaških krogih, ko je bival v Solunu, da bo težava pričetni operacije, dokler ne bodo razpolagali z vsaj pol milijonom mož.

Italija maha po zraku.

Ženeva, 1. jan. Radikalno časopisje poroča, da je Angleška v Rimu nujno predlagala, da izkrcita Italija nekaj armadnih zborov v Libiji, s čemer bi bil Egipt v zapadu razbremenjen. Rim da je dosedaj to odklanjal. „Temps“ poroča, da je bila dosedanja ofenziva na soški fronti prazen mahljaj po zraku. Prodreti je nemogoče. Italija mora svojo fronto še kam drugam prenesti.

Kako misli ruska vlada o miru.

Bukarešta. Iz Petrograda se poroča dne 30. grudnia: Proračunska komisija dume je razpravljala o proračunu notranjega ministrstva. Tekom debate je notranji minister odgovoril na razna vprašanja o nekih namenih vlade glede posebnega sklepa miru in izjavil, da mu o takih namenih ni nič znanega. Predsednik dume Rodzianko je pri tej priložnosti rekel, da je pred nekaj tedni dobil od princezinje Vasilčeve pismo, v katerem je predlagala, naj posreduje za poseben mir. Ogorčen da je izročil to pismo zunanjemu ministru. Kmalu nato je prišla princezinja v Petrograd in se oglasila pri raznih osebah, da bi jih pridobila za ta načrt. Policija, ki je princezinjo nadzorovala, jo je aretirala, iz Petrograda izgnala in jo zaprla v njenem gradu v južni Rusiji.

Izberno se je obneslo za vojake in vojakinje in oploh za vojakov kot najboljše

bol oblažajoče mazanje

pri prehladu, reumatizmu, gripi, infuziji, prsti, vrtal in boleci v hrbtu

Dr. Richter-ja

Sidro-Liniment. kapalni otopel.

Nadomestilo **Sidro-Pain-Expeller.**

Steklenica cena. — 0,4, 1,0, 2,0 —

Dobiva se v lekarnah ali direktno v Dr. Richter-ja lekarni „Pri našem lovu“, Praga, I., Elizabetinska cesta 4.

Dnevno raspešiljanje.

Političen pregled.

Med Avstrijo in Ameriko.

Avstrijski podmorski čoln je potopil italijanski parnik „Ancona“, na katerem so bili tudi ameriški državljani. Vsled tega je vlada Združenih držav poslala naši vladi ostro noto, na katero je naša vlada primerno odgovorila. Obe državi sta izmenjali nato še po eno noto, in sedaj poroča Reuterjev urad: Uradni krogi izjavljajo: Razdor je nemogoč, ker je Avstrija bistveno ugodila vsem ameriškim željam glede na zadevo „Ancona“. — Iz Londona se poroča, da je bil pri Kreti torpediran in potopljen parnik „Persia“. Večina potnikov in posadke je utonila. Med potniki so tudi trije Amerikanci.

Sestanek nadvojvode Friderika z bolgarskim kraljem.

Bolgarski železniški most so dogradili in ga slovesno otvorili. Po končani slovesnosti se je feldmaršal nadvojvoda Friderik peljal s salonskim parnikom „Sofia“ na obisk bolgarskega kralja v Smederevo. Kralja sta spremljala princa Boris in Ciril. Pri tej priložnosti je pri večerji napil nadvojvoda Friderik bolgarskemu kralju in njegovi zmagoslavni armadi v francoskem jeziku, kralj pa je odgovoril v nemškem jeziku.

Tiszov novoletni govor.

Pri letošnjem običajnem novoletnem sprejemu je Tisza na pozdrav odgovoril:

Zmaga je v naših rokah. Meča kljub temu še ne smemo odložiti. Vprašanje je le še, koliko časa, koliko požrtvovalnosti in hrabrosti še potrebujemo. O zmagi sami ni več dvoma.

O zvestobi narodov je dejal: Tisti med nami so imeli prav, ki niso nikdar dvomili o požrtvovalnosti in zvestobi vseh rodov. V tej vojski smo opazovali, da tisočletna ogrska država ni samo domovina 10 milijonov (?) Madjarov, marveč 20

milijonov državljanov, ki so s popolnoma enako zvestobo in požrtvovalnostjo v težkem času stiske in preizkušnje zvesto stali na strani domovine. — Stavljal je posebno zvestobo Hrvatov in jih svaril pred vsesrbsko propagando. Glede na razmerje Ogrske do Avstrije je dejal, da bo pač v Avstriji sedaj vsakdo uvidel, da bo monarhija močna le, če se okrepi narodna ogrska država, kakor Ogri želijo v svojem interesu, da bi bila Avstrija močna. V Avstriji da bodo menda gotovo za vedno sprejeli dualizem in enakopravnost med Avstrijo in Ogrsko. O naši zvezi s prijateljskimi državami je dejal: Naloga naše zveze je zagotoviti mir, neodvisnost in gotovost, da se more doseči višji gospodarski in in kulturni razvoj.

Dvorni lov romunskega kralja.

Mednarodna brzojavna agencija poroča iz Bukarešte, da bo kralj Ferdinand prihodnji teden priredil velik lov. Posebno zanimivo je, kdo da je povabljen. Povabljeni so avstro-ogrski poslanik grof Czernin, nemški poslanik in nemški vojaški atašé. Diplomati četvero-zveze niso bili povabljeni; razen tega pride več romunskih politikov in višjih oficirjev.

Solunski konzuli centralnih držav aretirani.

Atene, 31. decembra. Včeraj so obkolile francoske čete poslopja avstrijskega, nemškega, bolgarskega in turškega konzulata v Solunu, udrle v uradne prostore ter konzule z vsem osebjem aretirale. Angleške in francoske patrulje pod poveljstvom častnikov so preiskale in zasegle konzularne arhive. Francozje so prepeljali konzule na tovornih avtomobilih v glavni stan, kjer so jim sporočili povode za aretacijo, ter nato na vojno ladjo „Patrie“. „Times“ poročajo iz Aten: V Solunu aretirano konzularno osebje šteje 62 oseb. Bolgarskega konzula ni bilo najti, zato ni bil aretiran.

Italijanski listi poročajo iz Soluna, da so Francozi in Angleži storili to z navedenjem vzroka, da je postal Solun vsled napada sovražnih letalcev vojno območje. Nad Solun so namreč pripluli nemški eroplani, ki so vrgli na mesto bombo, ki je ubila 17 francoskih in angleških vojakov.

Zapovedujoči grški general Moshopoulos je takoj poslal v glavni stan Francozov in Angležev svojega adjutanta, da protestira proti tej nasilnosti, kakor hitro je izvedel za aretacijo. Protestu se je v imenu notranjega ministra Gunarisa pridružil solunski grški načelnik. Aretacija je pri grški vladi sploh povzročila največje ogorčenje.

V odgovor na to so v Sofiji aretirali francoskega vicekonzula, ki je bil ostal v Sofiji v podporo holandskemu poslaniku kot zastopniku francoskih interesov. Angleški vicekonzul je pa nato zbežal k amerškemu zastopniku.

Romunska zbornica.

V seji 30. decembra je poslanec Stere odklonil očitjanje, da nima smisla za romunske interese, češ da ima enaka čustva za vse Romune, naj prebivajo kjerkoli. V Besarabiji ni pedi zemlje, ki bi ne bila napojena z romunsko krvjo. Grobom naših dedov v Besarabiji se ne smemo odpovedati. Poslanec Conanesti je izjavil, da je vojaški položaj za centralni državi ugoden in ni dvoma, da zmagate. Poslanec Take Jonesk je rekel, da Romunija ne bo mogla ostati nevtralna. Romunski je Rusija nevarna, kakor je pač vsak velik sosed nevaren malemu sosedu. Kaj bo Rusija storila v prihodnosti, se ne ve. Zveza Romunije z Nemčijo bi bila upravičena, če bi bila četvero-zveza premagana. Če ne pridemo sedaj Rusom na pomoč, se bo ogrska suvereniteta čez nas razlila. Dne 31. decembra je poslanska zbornica sprejela adresu, ki je odgovor na prestolni govor, z 82 proti 2 glasoma.

V tej seji je posl. Carp odgovarjal Take Jonesku. Pred enim letom je bil Jonesk še za nevtralnost, sedaj pa imenuje strahopetce vse, ki niso njegovega mnenja. Preštudiral sem položaj Romunov na Ogrskem in spoznal, da je njihov položaj mogoče izboljšati s koncesijami, ker je za zavajevanje Romunija brez Besarabije preslaba. Predno mislimo na uresničenje celega ideala, skušajmo doseči, kar je mogoče. Danes še misliti ne smemo, da bi šli čez Karpate. Če zmaga četvero-zveza, vemo kaj nas čaka. Rusija hoče Dardanele, izliv Donave in Galicijo. Bolgari so razumeli, da bi Rusija potem po suhem potrebovala pot v Carigrad, zato so nastopili proti Rusiji. Zato mora biti romunska politika proti Rusiji.

Pisma z bojišča.

Tomo Malle iz Podsinjevasi piše s srbskega bojišča: Z velikim veseljem sem prejel spet pošto, dve pošiljavi častnikov in eno dopisnico. Posebno časopisov sem bil vesel, kjer lahko pogledam, kako vrolo junaško odbijajo naše čete laške navale.

Zbolela me je izguba prijatelja Janeza Pička, ki mi je še 15. oktobra pisal dopisnico z laškega bojišča. Spominjajmo se naših junakov v molitvah! Tudi jaz molim zdaj, če imam le čas, iz male vojaške knjižice „Krščanski vojak“, ki mi je v veliko duševno tolažbo v teh težkih dneh. Tudi mi smo morali prenašati grozne napore v prodiranju v Srbijo. Slabo vreme, grozne poti, vedni pohodi, več dni brez vse preskrbe. Ali hvala Bogu, premagali smo vse in sovražnike potisnili v Albanijo in Črnogoro, kamor pa najbrž odidemo, poloviti jih. Voščim srečno novo leto!

Franc Reichman iz Lipe piše z italijanske ronte svojemu prijatelju: Ko tako stojim pred nosom sovražnika na straži, pač ne hitijo moje misli samo na dom, kakor poje pesnik: „Mila luna jasno sije, duh moj misli na svoj dom,“ ampak tudi k mnogobrojnim mojim prijateljem in k Vam, dragim bratom v 3. redu sv. Frančiška. Kako se tudi varno počutim, ko sem vsak dan z Vami v mogočni armadi sv. Frančiška v molitvi združen. Srečen si seve, ko bivaš na svojem posestvu sam svoj gospodar pri ljubi ženski in otrocih, pa tudi Ti imaš v sedaj tako povečani solzni dolini mnoge križe in težave, ki priromajo vsak dan v drugi obliki; vem, da moraš prenašati nadlegovanje slamnatih, a žal tudi resničnih udov zdihovanje in delati prošnje za podpore, za pomoč pri raznih gospodarskih potrebah in drugo vsemogoče.

Pri Vas je res solzna dolina, a tu smo pa na visokih gorah, in če se tudi utrne kaka zolza, ne ostane tu, ampak zleti v solzno dolino k Vam. Tako je ljubi, dobrotljivi Bog naložil vsakemu svoje in blagor mu, če je zadovoljen z Njegovo sveto voljo in potrpežljivo prenaša naložene mu križe.

Priznalno moram omeniti, da se vojaška uprava trudi, da vzdrži moštvo pri zdravju; imamo na razpolago dovolj menaže in tople obleke. Zima pa seve hoče imeti tudi svoje predpravice. Kdaj se bomo videli? Bog ve. Pozdravi mi vse prijatelje!

(Iz pisma je razvidno, na kaj vse mislijo naši dobri slovenski možje na fronti. Njihove misli so ponajveč pri svojih domačih in prijateljih, s katerimi delijo vojne težave. Op. ured.)

Našim p. n. naročnikom.

Vse cenjene naročnike prosimo, da ostanejo zvesti „Miru“ tudi v letu 1916. Koroški Slovenci, zavzemite se za svoje glasilo kar najbolj mogoče. Opozarjamo, da se naročnina plačuje vnaprej.

Z naročnino že dalje časa zaostalim naročnikom smo morali list ustaviti. Kdor od teh želi list še naprej prejemati, naj poravna zaostalo naročnino in novo naročnino vnaprej za l. 1916. List stane mnogo in se morajo stroški zanj redno plačevati.

Uredništvo in upravnništvo.

Dnevne vesti.

Cesarjeva zahvala armadi in mornarici. Na novoletno voščilo armadnega vrhovnega poveljnika feldmaršala nadvojvode Friderika je cesar odgovoril s tole brzojavko:

Globoko občutena novoletna voščila na bojiščih stoječe oborožene sile, katera ste mi ravno izrekli, so me globoko ganila. Vaš pogled na preteklo vojno leto mi da s ponosnim veseljem spoznati zaupanje, ki navdaja Mojo oboroženo silo v zavesti vseh teh uspehov, katere označuje naš in naših zaveznikov sedanji vojni položaj. Če se nam e tudi spomladi postavil z Italijo zavratno nov sovražnik nasproti, so vendar hrabri branitelji na Tirolskem in Koroškem ter Moja junaška armada ob Soči kljubovali vsem njegovim naskokom. Z zavzetjem Belgrada po sijajno slavnem prekorčenju Donave in Save so Naše in nemške armade ponesle svoje zastave daleč na Balkan. Kamor se ozrem, vidim na kopnem in na morju, neomajno se bojevati Svojo brambno silo na severu in na jugu, navdano s koprnenjem naprej. Zahvaljujem se toplo Vam za vsa čustva in zagotovila, ki ste Mi jih izrazili, ter prosim nebo za blagoslov Moji brambni sili in za jekleni ščit in ostri meč domavine. **Franc Jožef m. p.**

Vrhovni armadni poveljnik feldmaršal nadvojvoda Friderik je izdal nato armadno povelje,

v katerem sporoča vsej vojski to zahvalo najvišjega gospodarja.

Zahvala vrhovnega poveljnika na Koroškem za božična darila. Vrhovni poveljnik na Koroškem je poslal deželnemu predsedniku sledeče pismo:

Vaše blagorodje!

Velečislani gospod deželni predsednik!

Letošnji Božič je zopet pokazal, s kako ljubeznijo in zvestobo se Korošci spominjajo svojih sinov, ki branijo na meji v snegu in ledu drago domovino. Mnogoštevilna darila, s katerimi se je veliko tisoč vojakom napravilo božično veselje, so došla; razentega mi je Vaše blagorodje izročilo 4000 kron kot božični dar za čete moje armade, ki so doma na Koroškem. Ukazal sem, da se po tem namenu darovi razdelijo. Vzgledno in iniciativno stoji Vaše blagorodje na čelu koroške vojne oskrbe in prosim, da sprejmete mojo in mojih čet globoko zahvalo in da to na primeren način razglasite tudi požrtvovalnemu, zvestemu koroškemu prebivalstvu. Prav posebna zahvala pa gre blagorodni gospe soprogi, ki kot prva žena na Koroškem vidi svojo najvišjo nalogo v vojni oskrbi. Njenemu neumornemu, navdušenemu prizadevanju se je v prvi vrsti zahvaliti za sijajne uspehe koroške vojne oskrbe.

Porabljam priložnost, da želim Vašemu blagorodju najsrečnejše novo leto in iznova izrazim najodličnejše spoštovanje, s katerim ostajam

Vašemu blagorodju najudanejši...

Cerkvena vest. Na Silvestrovo zvečer ob sedmih je imel prevzvišeni knez in škof dr. Adam Heffer v celovski stolni cerkvi pridigo. Cerkev je bila do zadnjega kotička polna. Prevzvišeni se je v svoji propovedi spominjal vztrajnosti in hrabrosti naših čet in jih stavljal za vzgled v našem boju zoper greh; kakor oni v boju zoper sovražnika, tako vztrajni moramo biti v zaledju v izpolnjevanju verskih dolžnosti. Zal, da se to pri nas ne dogaja vedno. V času, ko možje na fronti tako hudo in veliko trpijo in krvavijo, ploskajo v celovškem gledališču k igram, ki proslavljajo zakonsko nezvestobo. K sklepu se je prevzvišeni v imenu vseh katoličanov zahvalil Bogu za prežete dobrote z obljubo, da hočemo ponižno in skrušeno moliti, da nam v letu 1916 dobrotljivi Bog podeli zaželjeni, častni mir. S Te Deum se je slovesnost končala.

Celovec. V stolni župniji sv. Petra in Pavla v Celovcu je bilo v pretečenem letu 107 rojenih, 87 parov poročenih in 106 jih je umrlo. Od katoliške vere jih je odpadlo 11, v naročje katoliške cerkve sta se povrnila dva. V mestni nadžupniji Sv. Ilje je bilo 62 rojenih, 80 parov poročenih, umrlo jih je 108. Od katoliške vere jih je odpadlo 5, povrnila sta se dva. V predmestni župniji sv. Lovrenca je bilo 96 rojenih, 103 pari poročeni in 158 jih je umrlo. Od katoliške vere jih je odpadlo 6.

Trgovinski minister za čete na koroški fronti in za koroško vojno oskrbo. Kakor slišimo, se Njega ekselence gospod trgovinski minister dr. Aleksander pl. Spitzmüller za naše, na koroški fronti bojujoče se čete, kakor za koroško vojno oskrbo posebno živo zanima in je to že ponovno dejansko v bogati meri pokazal. Večkratnim precejšnjim darovom za čete, ki varujejo koroške meje, in za koroško vojno oskrbo je nedavno sledil nadaljni dar 4000 K; s tem dosega jo od Njega ekselence dr. pl. Spitzmüllerja v res vzornem in domoljubnem čustvovanju darovane vsote že 10.000 K. Ekselence dr. pl. Spitzmüller si sme biti svest globoke hvaležnosti naše hrabre obmejne straže.

Sodalitas Ss. Cordis Jesu ima v četrtek dne 13. januarja sestanek ob 2. uri popoldan.

Začasen proračun. „Wiener Ztg.“ je objavila 31. decembra 1915 cesarski odlok, ki odreja nadaljnje pobiranje davkov in o pokritju državnih potrebščin za dobo od 1. januarja do 30. junija 1916. Iz tega bi sklepali, da državni zbor le ne bo sklican, četudi so začeli zopet izpraznjevati parlament.

Oddaja neporabnih vojaških montur in drugih opremljenih reči. Civilno prebivalstvo mora oddati neporabne vojaške monture in opremljene reči, nadalje kose od takih reči od lastne ali sovražni armade. Za nabrano obleko in opremljene reči kakor za odpadke se izplačujejo sledeče premije: Za nepopolno ali nerabno obleko in opravo za kilogram 25 vinarjev. Take nabrane reči se morajo oddati pri najbližjem vojaškem krdelu, oziroma vojaškem zavodu itd. Prikrivanje takih reči ali njihovih kosov je kaznivo in ima za posledico še, da se te reči konfiscirajo.

Darovi za Rdeči križ. Slovenskemu odboru v Celovcu (Družba sv. Mohorja) je poslal vlč. g. župnik Štefan F. Bayer zbirko za Rdeči križ v znesku 12 K 50 vin.

Leto 1916. je prestopno leto in šteje 366 dni. Noben praznik v tem letu ne pade na nedeljo.

Zvonov iz krške škofije bodo porabili v vojne namene dve tretjini.

Božičnica na Južnem Tirolskem. J. Večko nam piše s fronte na Južnem Tirolskem: Lepo se zahvaljujem vsem, ki so darovali za božičnice vojakom na bojišču. Za Božič je dobil vsak zadosti. Tudi tukaj v strelnem jarku smo imeli lepo božično drevesce in nam je gospod stotnik nekoliko pridigoval. Zapeli smo tudi „Sveto noč“, Sovražnik je vso noč streljal.

Naše žrtve za domovino. Tekom vojske je doslej padlo 23 članov ter starešin katoliških slovenskih dijaških društev „Danica“ na Dunaju, „Zarja“ v Gradcu in „Dan“ v Pragi, ranjenih pa je bilo 20. Mrtvi so: Fon, jurist, Gombotz Jos., absolviran filozof, Kobal Viktor, filozof, Koser Janko, jur., dr. Levičnik Avgust, zdravnik, dr. Majerle Ivan, poštni uradnik, Majerle Anton, tehnik, Meršolj Franc, medicinec, Modic Izidor, profesor, Mohorč, jur., Plot Miha, fil., Podboj Štefan, prof., dr. Podobnik Jos., dež. kom., Požlep Franc, fil., dr. Primšar Franc, zdravnik, Rabuza Ant., prof., Resman A., kult. tehn., Rupnik Pavel, abs. jur., Skušek Val., jur., Šusteršič Ivan, abs. jur., Trojanko Jakob, jur., dr. Uršič Franc, odvetniški kandidat, Žgur Ivan, veterinar.

Brzovlak iz Berolina v Carigrad še ni začel voziti 1. januarja.

Živinske cene. Koroška vnovčevalnica za živino je za nakup živine določila od 1. t. m. naprej sledeče cene: Voli (izjemna cena), ki vržejo 50 odstotkov mesa, 2 K 40 vin.; prve kakovosti 2 K 26 vin. do 2 K 36 vin., druge kakovosti 2 K 10 vin. do 2 K 36 vin.; pitani biki, prve kakovosti 2 K do 2 K 15 vin., druge kakovosti 1 K 70 vin. do 1 K 97 vin.; klavne telice, prve kakovosti 2 K do 2 K 15 vin., druge kakovosti 1 K 80 vin. do 1 K 97 vin.; krave, prve kakovosti 1 K 95 vin. do 2 K 10 vin., druge kakovosti 1 K 60 vin. do 1 K 95 vin. za kilogram žive vage; klavna teleta, živa, prve kakovosti 2 K 20 vin. do 2 K 40 vin., druge kakovosti 1 K 80 vin. do 2 K; iztrebljena, mrzla tehtana, 2 K 80 vin. do 3 K 50 vin.; pitana praseta, živa, prve kakovosti, 3 K do 3 K 20 vin., druge kakovosti 2 K 80 vin. do 3 K; iztrebljena, mrzla tehtana 4 K do 4 K 40 vin.; pitane svinje, iztrebljene, mrzle tehtane 4 K 40 vin. do 4 K 80 vin.; klavne ovce, žive 1 K 20 vin. do 1 K 40 vin., zaklane, mrzle tehtane, 2 K 30 vin. do 3 K 20 vin.

Najvišje cene za moko in druge potrebščine. C. kr. deželna vlada je z odlokom z dne 31. dec. 1915 po § 51 obrtnega reda za podrobno razprodajo izdelkov za vsakdanjo potrebo v času od 3. do 16. januarja nastavila sledeče cene: Moke in sicer pšenični zdrob, pšenična moka za peko in pšenična krušna moka (graham-krušna moka) 1 K 16 vin., pšenična moka za kuho I 96 vin., II 82 vin., pšenična krušna moka 52 vin. Z odredbo od 25. decembra za črn kruh določena cena znaša za 560 gramov (56 dekagramov) 30 vin. in so peki in trgovci s kruhom dolžni, da na zahtevo oddajajo kruh za najmanjšo težo 70 gramov po 4 vin. Eno jajce 20 vin. Repica (krompir) in sicer z roko pobrana jedilna repica 16 v., industrijska in krmlilna 14 vin. Vse cene veljajo za kilogram srednje kakovosti, če ni drugače določeno.

Pri glavobolu in obraznih bolečinah premnogo ljudi uživa za olajšanje bolečin po poročilih v več nego 100.000 zahvalnih pismih z najboljšim uspehom

dobrodejno

vteralno sredstvo Fellerjev blagodišeči rastlinski esenčni fluid z zn.

12 steklenic franko 6 kron, 24 steklenic franko 10 K 60 h. Lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). Odvalne rabarbarske kroglice z zn. „Elsa-kroglice“ 6 škatljic franko 4 K 40 h.

Jezersko. Dne 28. decembra 1915 se je raznesla žalostna novica po celi jezerski dolini o smrti priljubljenega, čvrstega mladega fanta Joška Košnjek, kateri je s 16 leti zapustil ta svet. Zjutraj na dan nedolžnih otročičev je šel mladi fant s konji po hlope; ko naklada na voz in hoče ravno en hlod še v tisto vrsto dejati, mu tako nesrečno na gladki cesti izpodleti, da pade z glavo ob hlod ravno na sence in obleži mrtev. Ko so ga našli mrtvega, se jim je zdelo te neverjetno, a bila je žalostna resnica. Mislili so, da je še kaj življenja y njem, toda zastoj. Nato so ga pripeljali k Stulerju, kjer je služil, ter ga tam položili na mrtvaški oder. Bil je obdan ves od rož, katere so pridna dekleta zanj pripravile. Dne 30. dec. 1915 smo ga spremili k zadnjemu počitku, vsi žalostni in potrti. Ob 8. uri zjutraj se je vršila maša za njim, po maši je bil pogreb. Vsem so stopile solze v oči, ko smo ga položili v hladni grob, in se je on za vedno poslovil od tega žalostnega sveta ter se preselil v lepšo domovino. Za njim žaluje oče in mnogo drugih. Naj počiva v miru in na svidenje nad zvezdami!

Dobrlavas. Število padlih iz naše fare se je že zopet pomnožilo za dva. Pri zadnji laški ofenzivi koncem novembra je padel tudi Jožef Čarf, p.d. Vošnjak iz Goselnevasi, že drugi sin iz te hiše, ki je padel v tej vojni; zadet je bil od granatnega strela iz težkega sovražnega topa in bil na licu mesta mrtev. — Njegov komandant nadporočnik je pisal njegovim staršem sledeče za rajnega zelo častno pismo: „V globoki žalosti in s srečnim sočutjem, s težko izgubo, ki zadene Vašo družino, Vam pošljem žalostno naznanilo, da je Vaš sin, korporal Jožef Čarf dne 25./11. v zmagovalnem boju zoper zahrbtnega laškega sovražnika kot junak padel na polju slave za cesarja in za domovino. Jaz in moj oddelek bomo temu hrabremu junaku, katerega odlikovanje s hrabrostno kolajno je že na poti, ohranili trajen časten spomin. Dal Bog Vam in vsem njegovim dragim doma tolažbo, katere Vam jaz nisem v stanu dati. — Na tukajšnji župnijski urad pa je naznanil njegov komandant, da je padel na severni strani hriba Sv. Mihaela in leži pokopan na ondotnem vojaškem pokopališču. Dne 22./12. pa je dobil tukajšnji župnijski urad od preč. g. vojnega kurata A. Bergerja žalostno obvestilo, da se je dne 14./12. v visokem gorovju na laški fronti ponesrečil (padel v prepad) Rudolf Lušnik p. d. Bunček iz Lovank; dne 16./12. pa je bil na pokopališču v neki vasi pri Tolminu pokopan. — Ko je bil rajni zadnjikrat na dopustu, je že slutil, da ga ne bo več nazaj; zato je uredil svoje zemeljske zadeve in se od vseh domačih in znancev poslovil. Pri ponesrečenju je našel vojni kurat dopisnico, ki jo je en dan pred svojo smrtjo pisal svoji ženi in kjer pravi med drugim: „Naznanjam Ti, da smo na strašanski visočini na Primorskem. Ne pošiljaj mi zdaj ničesar več,

kajti drugi dan je bil že mrtev. — Rajni je bil cerkveni pevec skozi mnogo let, vzoren katoličan in blag značaj. Čast njegovemu spominu! N. p. v m.!

Dobro želodčno sredstvo so Fellerjeve lagodno odvajalne rabarbarske kroglice z zn. „Elsakroglice“. Tvorijo teka in okrepijo želodca. 6 škatlic franko veljajo samo 4 K 40 h. Pri ženskah in otrocih so zelo priljubljene. Naročijo naj se pristne naravnost pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). Bolečine olajša sigurno Fellerjev „Elsa-fluid“. (c)

Slovenski vojak v srbskem ujetništvu.

Njegove muke in beg.

Iz srbskega ujetništva je pobegnil Slovenec

doma v Praprečah pri Lukovici. Ujet je bil 20. septembra 1915. Odpeljali so ga v Užice, kjer je bil 12 dni zaprt. Nato so ga odtransportirali v Niš. Seveda tu se mu ni dobro godilo. je moral nositi kakega pol kilometra daleč ranjence z železniške postaje v drugo nadstropje neke bolnice, in to ponoči in podnevi, kadar je pač bilo treba. Hrana je bila

slaba. Zjutraj malo suhega črnega kruha, opoldne pa košček mesa. Večkrat pa ni dobil kosila, če je prišel prepozno, ker je moral nositi ranjence, čeprav so imeli v kuhinji še dovolj jedi. Tako je ostal v Nišu do 27. oktobra. Tega dne pa je moral tudi on zapustiti z drugimi ujetniki Niš. Korakali so skozi Prokuplje, Kuršumlje, Prištino in Dibro, in sicer od 27. oktobra do 15. novembra. Ko so odkorakali naši ujetniki iz Niša, so dobili za pot 2 hleba črnega kruha, in sicer za šest dni. Spali so navadno vedno zunaj na prostem, na najslabšem kraju v vodi in blatu, zastraženi od vseh strani. Tistim našim ujetnikom, ki so imeli denar, je bilo prepovedano kupovati od civilnega prebivalstva, ampak vse so morali kupiti od srbskih vojakov. Seveda ti so znali izrabiti ta žalostni položaj ujetnikov in so na pr. za košček črnega kruha zahtevali 3 dinarje (3 krone). Ko so tako naši ujetniki korakali proti Albaniji, so jih gonili, pretepali in suvali. Tako so prišli v Prizren, kjer so ostali 2 dneva, spali so pa na nekem turškem pokopališču kar na grobeh. Drugi dan pravi neki srbski stotnik, da jih sedaj čaka dolga pot čez hribe in tedaj naj se tisti, ki niso kos temu naporu, naznanijo, da jih pošljejo v bolnico. Tedaj izstopi izmed naših vojakov-ujetnikov 30 revežev bolnih in slabih. Tedaj pa srbski stotnik zdvija, prične te trpine pretepavati in suvati, končno jih pa zapodi nazaj v vrsto, ter se jim zagrozi, da bo vsak tisti, ki na potu omaga, ustreljen.

je vedno snoval, kako bi ušel, kljub temu da je vedel, da ga čaka smrt, če ga ujamejo. Neko noč, ko je dež malo naletaval in so se srbske straže ravno izmenjavale, se mu je posrečilo uiti. Nagovarjal je v še 5 Slovencev, naj z njim pobegnejo, ali se niso upali. Ubežniku je bil kraj neznan, vendar si je znal pomagati. Hodil je ob Črnem Drinu, vedno proti jugu, ker je vedel, da bo tu kmalu prišel na grška tla. Tako je potoval 4 noči, podnevu se je pa skrival v skalovju lačen in ves prezebel, saj ni imel za štiri dni za svoj želodec nič več kakor majcen košček kruha. Potoval je med skalovjem, bredel do prsi globoko vodo, ker ni smel hoditi niti po cestah niti po mostovih, ker so bili tam srbski vojaki, on sam pa je bil v avstrijski uniformi. 20. novembra pride končno srečno na grška tla. Na polju zapazi nekaj mrve in gre hitro tje, da se skrije in malo naspi. Ko se prebudi, opazi nekega jezdeca. Gotov ni bil, ali je na grških tleh ali ne, zato vpraša tega jezdeca. Ta jezelec je bil Albanec, znal pa je srbsko, zato se je mogel z njim porazgovoriti. Pritrdi mu, da je na grških tleh, pa ga spremi k nekemu grškemu učitelju tamošnje vasi, kateri mu je lepo postregel in ga pogostil. Ta grški učitelj je znal tudi srbsko, ker se je pred srbsko okupacijo Makedonije nahajal tam, pozneje je pa odšel na Grško, kjer je dobil službo. Od tam je odšel k grški glavni straži, kjer so ga izredno prijazno sprejeli.

V spremstvu grškega vojaka je potoval na prvo železniško postajo v Service. Po potu je imel vsega dovolj za jesti in samo ljudstvo ga je lepo sprejemalo. V Servici ga je hotel aretirati neki angleški vojak, ali tega ni dopustila grška oblast, ki je izjavila, da je njen ujetnik. V Servici je bilo tudi 20 pobeglih srbskih vojakov, ki so se hoteli peljati v Solun, ali niso imeli denarja. Grki so izjavili, da avstrijskim vojakom dajo prosto vožnjo, srbskim pa ne, ampak če hočejo priti v Solun, naj grejo peš.

Od tu ga je poslala grška vojaška oblast v Solun na avstrijsko poslaništvo.

Tu so ga lepo ocedili, mu dali civilno obleko in 100 drahem denarja, da se je mogel odpeljati v Sofijo. V Sofiji se je zopet oglasil na avstrijskem poslaništvu, kjer je dobil prosto vožnjo po železnici in Donavi ter 10 levov denarja. Iz Sofije se je odpeljal v Lom Palanko, tu se je ukrcal na ladjo, ter se srečno pripeljal v Temešvar. Od tu se je vrnil v domovino.

100 litrov domače pijače!

osvežuje in gasi žejo, vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: Ananas, jabolka, grenadine, maline, muškatne hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 4-50 franko po povzetju. Na 5 takih porcij dam eno porcijo zastoj. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživlja in ga ne opoji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Janez Grolloch,
Engel-drogerija v Brnu št. 638, Moravsko.

Po Najvišjem naročilu Njeg. c. in kr. Apost. Veličanstva

43. c. kr. državna loterija

za zasebne dobrodelne namene tustranske državne polovice.

Ta denarna loterija

ima 21.146 dobitkov v gotovini v skupni vrednosti 625.000 kron.

Glavni dobitek znaša

200.000 kron.

Žrebanje se vrši javno na Dunaju dne 10. febr. 1916.

Ena srečka stane 4 krone.

Srečke se dobivajo pri oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III., Vordere Zollamtsstraße 5, pri kr. ogr. loterij. dohod. ravnateljstvu v Budapešti, IX., glavni colninski urad, v loterijskih kolekturah, tobačnih trafikah, davčnih, poštinih in železniških uradih, v menjalnicah itd. Igralni načrti za kupce srečk brezplačno. Srečke se pošiljajo poštne prosto.

Od c. kr. glavnega ravnateljstva drž. loterij
(oddelek za dobrodelne loterije).

Učenca

z dobro dokončano ljudsko šolo, slovenskega in nemškega jezika zmožen, sprejme takoj

Vid Mory, trgovec, Pliberk
(Bleiburg).

Paramenti!

Mašna oblačila v preprosti in tudi v bogati opremljeni, dobro blago in poceni.

Plašči za oerkvenika in ministrante, ovratni plaščki in štole zelo ceno.

Šmizete v različnih oblikah od 1 K naprej. Komplet z ovratnim trakom od K 2- do K 2-80, kakršen je izdelek.

Bireti v vsakršni obsežnosti po K 3-80, K 4- do K 4-80.

Rožaste svetilke za večno luč za patentovani stenj.

Prosimo, da poizkusite, in prepričani smo, da boste stalen odjemalec

oddelka za paramente, knjigarne in trgovine
Jožefovega društva v Celovcu.

500 kron!

Vam plačam, če Vaših kurjih oces, bradavio, trde kože ne odstrani Ria balzam v 3 dneh brez bolečin s korenino vred. Cena lončku z zajamčujočim pismom K 1- do 3 lončki K 2-50, 6 lončkov K 4-50. Kemeňy, Kaschau (Kassa), I., poštni predal 12/8, Ogrsko.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.